

та аналітичної інформації.

Комплексний підхід до досягнення поставленої мети позначив необхідність вирішення завдань теоретичного, методичного і практичного характеру, до яких належать: дослідження й оцінка сучасних концепцій обліку і аналізу та розробка основних напрямків їх удосконалення; оцінка діючої практики, удосконалення підходів до формування інформації про витрати виробництва підприємства; визначення напрямків модифікації обліково-аналітичної системи для потреб стратегічного управління витратами виробництва на підприємстві; систематизація, оцінка та удосконалення методів розрахунку величини майбутніх витрат на виробництво продукції з метою об'єктивного вивчення їх стану й поведінки та вияву можливостей оптимізації; визначення напрямків розвитку обліково-аналітичного забезпечення та розробка пропозицій щодо впровадження стратегічного обліку на підприємствах; систематизація об'єктів, методів й методичних прийомів обліку і аналізу витрат виробництва за центрами витрат для формування оптимального асортиментного портфелю; удосконалення методики аналізу та оцінки стратегії виробничої діяльності підприємства.

Стратегічний облік як складова системи управління підприємством і обліково-аналітичного забезпечення процесу прийняття стратегічних управлінських рішень, призначений для планування майбутньої стратегії й тактики функціонування підприємства загалом та окремих стратегічних господарських центрів відповідальності; вимірювання й оцінки ефективності господарювання в цілому та в розрізі окремих стратегічних господарських центрів відповідальності на різних фазах життєвого циклу; коригування керуючих впливів на хід реалізації обраної стратегії [3, с. 120].

Список використаних джерел

1. Городянська Л. Особливості технічного забезпечення системи бухгалтерського обліку /Л. Городянська // Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. – № 10. – С. 350
2. Вісник Національного університету „Львівська політехніка ”: зб. наук.-прикл. пр. „Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку”. – № 647. – Львів: Видавництво Національного університету „Львівська політехніка ”, 2009. – С. 498–503.
3. Економіка: проблеми теорії та практики: зб. наук. пр. – Вип. 221. – Т. 1 – Дніпропетровськ: ДНУ, 2006. – 380 с.

Беженар Дарина Олегівна,

студент спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування (за видами економічної діяльності)» економічного факультету Подільського державного аграрно-технічного університету,
м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: к.е.н., доцент Гоголь Т.В.

ОСНОВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ РАЙОНУ

Загальновизнано, що специфіка технології державного управління і регулювання розвитком територій пов'язана з особливостями правового статусу суб'єкта та об'єкта; характеристиками останнього, що зумовлені здатностями цілеспрямованої самоактивності, адаптації до умов природного та соціального життя, самоуправління; а також умовами і рисами праці державних службовців, визначеними відповідними законодавчими документами.

Ми приєднуємося до думки Ф.А. Важинського [2], що регулювання соціально-економічного розвитку сільської місцевості як дуже специфічного об'єкта державного управління та регулювання має стати складником національної стратегії розвитку, оскільки соціально-економічний розвиток українських сільських територій характеризується використанням несистемного підходу до вирішення відповідних питань, а також обмеженою теоретичною і фактичною базою для аналізу проблем сільських територій.

На практиці всі напрями державної політики в межах своєї взаємодії мають давати синергетичний ефект, створюючи певне середовище розвитку, оскільки співпраця у сферах аграрного і сільського розвитку є надзвичайно важливою для вирішення ключових питань, пов'язаних з продовольчою безпекою, зменшенням рівня бідності та економічним розвитком.

Як зазначають Л.В. Молдаван, О.М. Бородіна, В.В. Юрчишин, Б.Й. Пасхавер, І.В. Прокіпа та ін. [5] насправді концепція багатофункціональності сільського господарства, на якій базується світова аграрна політика і розвиток сільських територій, офіційно в Україні не визнається, незважаючи на наявність значної кількості наукових праць, присвячених цій тематиці [3; 4; 6]. Відбувається тотальне викривлення суті організації сільськогосподарського виробництва і однобоке висвітлення досягнень аграрного сектору.

Згідно досвіду українських вчених-економістів [1; 5], регулятивна роль держави у світовій практиці виявляється через формування системи законодавчо-нормативних актів, які:

- визначають особливості організації ринку сільськогосподарських земель, його відмінності від функціонування ринку інших видів земель;
- встановлюють суб'єктів права на придбання земель сільськогосподарського призначення, порядок реалізації цього права, кваліфікаційні вимоги до покупця земельної ділянки, призначеної для ведення сільськогосподарської діяльності;
- визначають основні принципи ціноутворення і формування орендної плати на ринку сільськогосподарських земель і заходи запобігання спекулятивним операціям на ринку сільськогосподарських земель;
- містять обмеження щодо придбання сільськогосподарських земель у власність тощо.

В цьому контексті ми вважаємо, що розробка ефективних механізмів державного регулювання розвитком сільських територій адміністративного району потребує вирішення такої системи завдань:

- а) вивчення і оцінка основних методів та підходів державного регулювання розвитком сільських територій в розрізі конкретних умов регіону (позиційних, природних, соціально-економічних, демографічних тощо);

б) формування концепції, принципів, системи цілей і критеріїв ефективності державного регулювання розвитком сільських територій адміністративного району;

в) випробування і обговорення різних альтернатив управління, їх полікритеріальна оцінка і вибір найбільш ефективної в економічному, соціальному, екологічному відношеннях стратегії досягнення поставлених цілей.

Використовуючи наведені пріоритетні напрями сталого розвитку в умовах реалізації різних концепцій, можемо запропонувати реалістичні заходи державної регуляторної політики, які б відповідали найбільш ефективним аспектам реалізації стратегії сталого розвитку.

Список використаних джерел

1. Бородіна О. Сільський розвиток в Україні : проблеми становлення / О. Бородіна, І. Прокопа // Економіка України. – 2009. – № 5 (570). – С. 59–67.

2. Важинський Ф. А. Сутність і значення соціально-економічного розвитку сільських територій / Ф. А. Важинський, А. В. Колодійчук // Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України. Зб. наук.-техніч. праць. Серія: Економіка, планування і управління галузі. – 2010. – Вип. 20.5. – С. 152–157.

3. Кудла Н. Багатофункціональний розвиток сільських територій : від базових ідей до активізації місцевого підприємництва / Н. Кудла // Економіка України. – 2008. – № 1. – С. 62–71.

4. Лісовий А. В. Сталый розвиток сільських територій: виникнення, сутність, принципи / А. В. Лісовий // Економіка АПК. – 2007. – № 4. – С. 140–145.

5. Молдаван Л. Аграрний сектор: час принципово змінити орієнтири розвитку / Л. Молдаван, О. Бородіна, В. Юрчишин, Б. Пасхавер, І. Прокопа та ін. // Дзеркало тижня. – № 26 (806) 10. – 16 лип. 2010.

6. Орлатий М. К. Статут сільської територіальної громади як основа самоврядування / М. К. Орлатий, М. М. Каляянов // Економіка АПК. – 2001. – № 7. – С. 109–113.

Бесараба Микола Анатолійович

студента напрямку підготовки 6.03060101 «Менеджмент»
економічного факультету Подільського державного
аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: к.е.н., доцент Мушеник І.М.

КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ В МЕНЕДЖМЕНТІ

Сучасні інформаційні технології дозволяють створити єдине інформаційне середовище, фізичною основою якого є інтегровані комп'ютерні мережі та системи зв'язку, яке дозволяє супроводжувати та координувати як технологічні процеси, так і ділову діяльність будь-якої організації. Зокрема, такий підхід передбачає технічну, організаційну та методологічну інтеграцію таких базових напрямків управлінської діяльності, як виробничий, організаційний, маркетинговий, фінансовий та бухгалтерський. Інформаційні продукти розміщуються в розподілених базах даних. Доступ до інформаційних продуктів відбувається за рахунок використання сучасних засобів зв'язку та програмних засобів комп'ютерних мереж. Інформаційна комп'ютерна мережа може під'єднуватися до всесвітньої комп'ютерної мережі INTERNET. Таким чином, організація отримує прямий доступ до різноманітної інформації з широким спектром по змісту: від законодавчих актів до відомостей про стан на ринках сировини та готової продукції.

В наш час найбільша частина технологічних розробок в галузі інформаційних технологій застосовується для вирішення оперативних управлінських задач. Новітні розробки свідчать про зростання можливостей вдосконалення інформаційних технологій в таких ключових напрямках: значне підвищення показників ефективності технології; спрощення доступу і розширення потенційних можливостей засобів програмного забезпечення і широкого застосування «відкритих технологій»; створення дружнього інтерфейсу для користувача; істотне покращання якості і функцій інформаційних технологій та зниження їх вартості.

Використання електронних таблиць, наприклад, особливо корисне у питаннях фінансового контролю. Експертні системи створюють сприятливі умови для автоматизації рейтингу кредиту, а також процесу навчання у сфері фінансів. Телеконференції полегшують спілкування менеджерів, які можуть бути на великій відстані один від одного, таким чином, економлять витрати і прискорюються прийняття рішень.

Застосування сучасних засобів зв'язку та обробки інформації у повсякденній роботі менеджерів дозволяє значно скоротити витрати часу та малоефективну роботу і підвищити результативність ділових переговорів. Застосування інформаційних систем менеджменту надає можливість розглядати проблеми управління. Важливе значення в автоматизації менеджменту має передача інформаційних документів. Передача великих інформаційних протоколів на значні відстані здійснюється з допомогою кабельних і супутникових ліній зв'язку. Діяльність працівників сфери управління (бухгалтерів, менеджерів, спеціалістів кредитно-банківської системи і т.д.) в наш час орієнтована на використання розвинутих інформаційних технологій. Програмне забезпечення, перш за все, повинно базуватися на професійний рівень користувача, поєднуватися з його потребами, кваліфікацією і спеціалізацією.

Ми живемо у час всебічного розвитку оточуючого нас світу. У зв'язку з цим, з кожним днем збільшується кількість інформації стосовно найрізноманітніших сфер нашого життя. Тобто розширюється інформаційна сфера. А оскільки жодна з організацій, підприємств, фірм не являється інформаційно ізольованою, то дуже важливим питанням є питання отримання якісної та корисної інформації, яка забезпечувала б оптимальність процесу управління.

Інформаційний менеджмент з'явився як частина теорії менеджменту приблизно на межі 20-21 століть. Він являв собою якісно нову інформаційну концепцію, яка дала поштовх розвитку нової індустрії у сфері управління. Інформаційний менеджмент відіграє дуже важливу роль у діяльності кожної організації оскільки фактично являється потужною та